

РЕШЕНИЕ

№ 1045

гр. Варна, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело
***0233110109366 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Ищцата по делото Е. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: *** е сезирала РС Варна с искова молба ,предявена на 21.07.2023 г., надлежно уточнена с молба от 08.08.2023 г.

Исковата молба е предявена против ответната страна - О. В., представлявана от Кмета (И. П. - Кмет към датата на сезиране на съда) с адрес: ***, БУЛСТАТ ***.

Правното основание на исковата молба е посочено от ищцата в титулната част на иска : чл. 49 във вр. чл. 52 и чл. 45 ЗЗД и цена на иска : 5 000 лв. причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва на сумата от датата на увреждането 35,99 лева - причинени имуществени вреди, ведно със законната лихва на сумата, считано от 14.07.2023г. ; 42,70 лева, причинени имуществени вреди, ведно със законната лихва на сумата, считано от 15.07.2023г.

Петитума на исковата молба е прецизиран съгласно указанията на иска.

Отправеното до съда искане е : да бъде постановено съдебно Решение, по силата на което, на основание чл. 52, във вр. чл. 49, във вр. чл. 45 ЗЗД да бъде осъдена ответната О. В., с адрес: *** представлявана от Кмета ДА ЗАПЛАТИ на ищцата Е. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, СУМАТА от 5 000.00 лв. (пет хиляди лева), представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат от претърпяни увреждания в следствие на нападение и ухапвания от безстопанствено куче на 14.07.2023г., в гр. Варна, кв.“ *** „, ул. „****“, около 15:30 часа, изразяващи се в болки и страдания от причинените в резултат на ухапванията травматични увреждания, продължителни болки и страдания, свързани с последвали медицински интервенции лечение и заздравяване на раните, както и

болки и страдания, изразяващи се в негативни емоционални изживявания, посттравматичен стрес, уплаха и постоянен страх, паника, безсъние, емоционална лабилност, чувства на напрегнатост и тревожност, които продължават и към настоящия момент, ведно със законната лихва върху сумата от датата на извършване на деликта-14.07.2023г. до окончателното ѝ изплащане, както и причинени имуществени вреди, а именно: СУМА в размер на 35.99 лв. (тридесет и пет лева и деветдесет и девет стотинки) заплатена на 14.07.2023г. за медикаменти за третиране на раните, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на разходите-14.07.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и СУМАТА от 42.70 лв. (четиридесет и два лева и седемдесет стотинки), заплатена на 15.07.2023г. за медикаменти за безпокойство и тревожност и консумативи за третиране на раните, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на разходите-15.07.2023г. до окончателното изплащане на сумата.

Отправено е искане и в полза на ищцата да бъдат присъдени сторените по делото съдебно - деловодни разноски.

На основание чл. 127, ал. 4 ГПК, в уточняващата си молба ищцата е посочила банкова сметка, по която да бъде изплатено присъденото обезщетение, с титуляр на банковата сметка Е. И. С., ЕГН ***** .

Исковата си молба ищцата е основала на следните твърдени факти и обстоятелства :

На 14.07.2023г., около 15:30 часа , в гр. Варна, ищцата вървяла по улица „***“ в квартал ***, отивайки на гости до дома на нейн приятел. Докато вървяла и разговаряла по телефона, внезапно усетила остра болка от ухапване в левия крак. Обърнала се и видяла как средно на ръст, черно на цвят, непородисто куче, я захапва за крака отново, за втори път. Започнала да крещи уплашено, за да пропъди животното. От прасеца и подбедрицата ѝ течало обилно кръв, а болката била остра и изключително силна. Преди ищцата да усети ухапването, не била забелязала кучето да се приближава до нея, била безкрайно стресната, неподозираща нападението и уплашена от ухапването. За минути кракът на ищцата се подул и ѝ се завил свят от уплаха и кръвозагуба. За късмет, на около двадесет метра, от ищцата имало двама мъже: единият на около 70 г., който познавала (бившия ѝ съсед П.) и още един непознат мъж на около 50 години, който се обадил на 112. В рамките на около двадесет минути след инцидента, на мястото, пристигнала линейка, а след нея и полицейска кола. От лекарския екип не оказали никаква спешна помощ на ищцата, дори не и почистили раната, а само я попитали дали желае да бъде приета за болничен престой в лечебно заведение. Ищцата сочи, че отказала да бъде хоспитализирана, тъй като трябвало вечерта да се погрижи за дъщеря си Ния, на 8 години, за която в този момент нямало кой да полага грижи. От спешна помощ на ищцата бил предоставен документ, който подписала и от който не ѝ бил предоставен екземпляр, след което медиците си тръгнали. Единият от мъжете, който бил свидетел на инцидента откарал ищцата с автомобила си в поликлиника „***“, наохрана се в ж.к. „***“, където доктор К. Б. обработила раните на ищцата и ѝ изписала медикаменти за третиране и заздравяване на раните, за което представя рецепта и фактура за закупуването ѝм. На ищцата била поставена ТАП- ваксина против тетанус, тъй като петък следобед

нямало възможност да ѝ бъде предоставена ваксина против бяс, която се поставяла само от РЗИ - Варна. Твърди се от ищцата, че се уплашила изключително много при мисълта, че бездомното куче можело да е болно от бяс и ухапването да ѝ причини сериозно заболяване и цели два дни трябвало да изчака за да бъде поставена същата и да наблюдава дали раните ѝ се инфектират.

След случилото се ищцата се прибрала вкъщи, уплашена и в шок, като и до сега не можела да спи добре от болка и силен страх.

В исковата си молба ищцата е конкретизирала, че от приложеното към съдебно-медицинско удостоверение, издадено на 17.07.2023г. ставало ясно, че от извършеният от д-р Е. И. Д., лекар в Отделение съдебна медицина при МБАЛ „***“ АД преглед, се давало следното заключение :“ при прегледа са констатирани разкъсно-контузни рани в областта на лявата подбедрица, ожулвания, кръвонасядания и травматични отоци в същата област, които „травматични увреждания са в резултат на действието на твърди, тъпи предмети с ограничена повърхност, отговарят добре да са получени при ухапване от куче в указаното време. Установените увреждания получени от пострадалата са довели до промяна в нейното клинично здраве, проявено като временно разстройство на здравето, неопасно за живота, ако не настъпят усложнения. „

Освен раните и болката, която изпитвала ищцата, след инцидента, твърди същата, че се буди през нощта, сънува кошмари, а нервната ѝ система е изострена и напрегната. Изпитвала страх при вида на куче, какъвто преди това нямала и имала усещане, че може да я нападне и нарани.

Инцидента, който ищцата е описала в исковата си молба, твърди още ищцата, че е втори по ред, тъй като през зимата на 2022г. на ул. „***“ я било нападнало същото куче, по същия начин : отзад докато вървяла и разговаряла по телефона, но тогава не успяло да я ухапе, а само я изплашило много силно. В този момент с него имало и още едно куче, което не било агресивно и с което си приличали на външен вид. След инцидента , ищцата разбрала от познати и съседи, че гореописаните две кучета били безстопанствени и се разхождали заедно на територията на квартала, както и че имало и други агресивни прояви от това куче, включително и позната на ищцата през месец април 2023г., която също била ухапана от агресивното куче в района на основно училище „***“, което се намирало на доста голямо разстояние от ул. „***“ в квартал ***.

Описвайки изложената по-горе фактическа обстановка, ищцата сочи, че съгласно т.1, параграф 1 от Наредба № 4 от 1 февруари 2021 г. за прилагане на Националната програма за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Република България и за процедурите по нейното изпълнение, механизма на финансиране и отчетност („Наредбата“) „Безстопанствено куче“ е : „всяко изоставено, изгубено, родено на улицата или домашно куче, оставено на обществено място без надзор“, а съгласно чл.8, ал.1 от същата Наредба : „Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице в сътрудничество с организации за защита на животните подготвят и провеждат изпълнението на дейностите по залавяне, кастрация, маркиране, ваксинация, обезпаразитяване и връщане

по места на обработените безстопанствени кучета.“

Според действащото законодателство, подчертава ищцата, че безстопанствените кучета могат да бъдат настанявани в приюти, а също така и да бъдат пускани на свобода след извършване на задължителните ветеринарно-медицински дейности, като и двата варианта били законосъобразни. В чл. 47, ал. 3 от Закон за защита на животните (ЗЗЖ) задължението за надзор и грижи на безстопанствените кучета било на общините, организациите за защита на животните или други лица, които са подписали декларация за спазване изискванията на чл. 49 и чл. 50 ЗЗЖ. Това представлявало задължение на общината като юридическо лице, което е посочено в закон, да извършва надзора над безстопанствени животни на нейна територия. В същия закон било указано задължение за Кмета на общината - за поетапно настаняване в приюти по програми за намиране на собственик или в приют за доживотно отглеждане на животното - чл. 55 ЗЗЖ.

На Общината бил възложен със закон надзор върху безстопанствените кучета, изразяващ се в изпълнение на вменени конкретни задължения във връзка със здравето, популацията и поведението на кучетата. Съгласно чл. 50, т. 2 ЗЗЖ организациите и лицата по чл. 49 ЗЗЖ, вкл. общините, вземали мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни. Липсата на контрол и изпълнение на вменени по закон задължения от страна на организациите и лицата по чл. 49 ЗЗЖ и на мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучета, обобщава ищцата, че водела до настъпването на вреди, което ангажирало отговорността на общините за пряко причинени вреди от безстопанствени животни.

Гореописаните обстоятелства, обосновавали и правния интерес на ищцата от предявяване на иска за непозволено увреждане поради ухапване от безстопанствено куче на територията на О. В. на 14.07.2023 г., в резултат на което настъпили имуществени и неимуществени вреди, което обстоятелство ангажирало деликтна отговорност на О. В.. В резултат от телесните увреждания, причинени от ухапването ищцата твърди, че претърпяла болки и страдания - в момента на ухапването, както и психическа травма - силен шок, уплаха и стрес, който продължавал до настоящия момент. В следствие на ухапването от безстопанствено куче на ищцата били нанесени разкъсно-контузни рани на лявата подбедрица, които подлежали на възстановяване. Възстановяването на ищцата било свързано с претърпени болки и страдания при проведеното лечение - медицински манипулации и инжектиране на ваксина против тетанус.

Безстопанствените кучета на територията на О. В., сочи ищцата, че са под надзора и грижите на Общината, която е длъжна съгласно чл. 50 от Закона за защита на животните да предприема мерки за овладяването на популацията им, за залавянето, за обезпаразитяването и настаняването им в изградени и стопанисвани от тях приюти. Липсата на контрол за спазване на посочените задължения на организациите, натоварени да изпълняват тези задължения на територията на О. В. водела до осъществяване на факта на непозволено увреждане и причиняване на претендираните с исковата молба имуществени и неимуществени вреди от Е.С..

В подкрепа на твърденията си и исканията ищцата е направила доказателствени искания.

В Уточняващата си молба ищцата изрично е посочила , че като пряка и непосредствена последица от ухапванията на безстопанственото куче на 14.07.2023г. около 15:30 часа, в гр. Варна, кв.***, ул. „***“, и били нанесени разкъсно-контузни рани на лявата подбедрица, които не били зараснали и все още подлежали на възстановяване и към настоящия момент.

В резултат на нанесените телесни увреждания от безстопанственото куче, ищцата претърпяла изключително силни болки и страдания в момента на ухапването, както и в процеса на лечение - поставяне на ваксина, по време на последващото третиране и превързване на раните, които болки и страдания продължавали и до настоящия момент, тъй като раните все още били в процес на заздравяване и все още изпитвала болка в областта на ухапването. Освен физическата болка, ухапването нанесло на ищцата и сериозна психическа травма - силен шок, уплаха и стрес, които възникнали в момента на ухапването, поради непредвидимостта на събитието, тъй като кучето я нападнало в гръб, без да подозира, както и силен стрес впоследствие. В следствие на инцидента се появили и други признаци и симптоми на психическа травма и посттравматичен стрес, които продължавали и към настоящия момент, изразяващи се в следното: повтарящи се тревожни образи и усещания за случката, кошмари и припомняне на сцени от случката, проблеми със съня и апетита, емоционална лабилност, признаци на паника-треперене и непрекъснат страх от кучета и свързани с тях ситуации, постоянна бдителност и чувство за страх.

От 14.07.2023г. до настоящия момент ищцата изпитвала постоянно чувство на страх, че ще бъде отново нападната. Всеки път, когато чуела кучешки лай, както и дори само при мисълта за куче , изпитвала силен страх, силно сърцебиене и паника. Избягвала да минава през улицата, на която се случило събитието и само при мисълта за него изпадала в ужас и страх. Изпитвала страх и да излиза сама и да се разхожда по улиците без придружител, в следствие на което изпадала в състояния на засилена тревожност, което създавало напрежение и за близките и приятелите ѝ и довеждало до влошаване на отношенията ѝ с тях, раздразнителност и чувство на емоционална вцепененост и изолация от приятели и семейство. Влошеното емоционално състояние на ищцата оказало влияние и на отношенията и връзката ѝ с партньора, според когото след инцидента „вече не била същия човек“. Освен всичко изложено ищцата твърди, че в резултат на инцидента и било невъзможно да се концентрира за дълго време на работното ми място, станала разсеяна и получила и проблеми с паметта.

В следствие на преживения стрес, психическата травма и безсънието, които продължавали и до настоящия момент, се влошило и общото здравословно състояние на ищцата, което ѝ пречело да изпълнява пълноценно и трудовите си задължения, за което представя и Болничен лист за периода 04.08-07.08.2023г. Твърди се, че ищцата изпитва и силно и постоянно главоболие, за лечението на което приемала медикаменти, както и различни хранителни добавки за засилване на имунната система.

Стойността на претендираното парично обезщетение в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, обобщава ищцата, че представлява обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в : болки и страдания от причинените в резултат на ухапването от безстопанственото куче травматични увреждания, продължителни болки и страдания, свързани с последвали медицински интервенции, лечение и заздравяване на раните, както и болки и страдания, изразяващи се в нанесена психологическа травма от нападението, негативни емоционални изживявания, посттравматичен стрес, уплаха и постоянен страх, паника, безсъние, емоционална лабилност, чувства на напрегнатост и тревожност, които продължавали и към настоящия момент.

В изпълнение на дадените от съда указания, по отношение на претенцията касаеща обезвреда на имуществените вреди , ищцата моли съда да вземе предвид , че претендираните суми за медикаменти и консумативи за третиране на раните са заплатени от нея в два различни дни, а именно: 14.07.2023г. и 15.07.2023г. за следните по вид и стойност медикаменти и консумативи, а именно: СУМАТА в размер на 35,99 (тридесет и пет лева и деветдесет и девет стотинки) лева заплатила в брой на 14.07.2023г. в 17:02 часа (което било видно от приложения към Исковата молба Касов бон за закупуване на предписаните от д-р К. Б. медикаменти за третиране на раните, както и лепенки от аптека Sopharmacy, находяща се в гр. Варна, в ж.к. „Аспархуво“, както : 1. Цикатридина спрей 125 мл- 1 бр. х 26,79 лева (двадесет и шест лева и седемдесет и девет стотинки); 2. Йодасепт 40 гр. - 1бр. х 5,29 лева (пет лева и двадесет и девет стотинки); 3. Лепенки HANSAPLAST Пластир х 2 - 1 бр х 4,89 лева ведно с отстъпка от 0,98 лева, всичко на обща стойност 35,99 (тридесет и пет лева и деветдесет и девет стотинки) лева. СУМАТА в размер на 42,70 (четиридесет и два лева и седемдесет стотинки) ищцата заплатила в брой на следващия ден- 15.07.2023г. в 12:18 часа, за следните медикаменти за безпокойство и тревожност и консумативи за третиране на раните, които закупила от аптека в гр. Варна, кв. „***“, а именно: 1. Aconitum napellus CH 30 (Аконитум напелус 30 СН- хомеопатичен лекарствен продукт, който се прилага при безпокойство и безсъние) - 1 бр. на стойност 4,90 лева (четири лева и деветдесет стотинки); 2. Кислородна вода сол. 3% 100 за промиване на рани-1 бр. на стойност 1,20 лева (един лев и двадесет стотинки); 3. Рескю спрей 20 мл (натурален продукт, приложим при чувство на страх, панически атаки, силно вълнение, силни емоции, вътрешно безпокойство) - 1 бр. на стойност 31,90 лева (тридесет и един лева и деветдесет стотинки); 4. Риванол сол. М, 1%- 100 мл.- за третиране на раните- 1 бр. на стойност 1,70 лева (един лев и седемдесет стотинки); 5. Цитопласт 100/6- за превързване на раните-1 бр. на стойност 3,00 лева (три лева), всичко на обща стойност от 42,70 (четиридесет и два лева и седемдесет стотинки).

С оглед изложените по - горе твърдения ищцата желае съдът да постанови Решение, с което да бъде осъдена ответната страна за сумата от 5000 лв. обезщетение за неимуществените вреди ведно със законната лихва считано от датата на деликта - 14 юли 2023 г., сумата от 35.99 лв. имуществени вреди ведно със законната лихва считано от датата на извършване на разходите 14 юли 2023 г. и сумата от 42.70 лв. имуществени вреди ведно със законната лихва считано от датата на извършване на разходите 15 юли 2023 г.С

уточняващата молба ищцата е представила и заверено копие от цитирания по-горе болничен лист, което желае също да бъде допуснато до събиране като писмено доказателство.

В срока по чл. 131 ГПК ответната О. В.- чрез юрисконсулт С. М. е депозирала ОТГОВОР на исковата молба.

О. В. оспорва изцяло исковата молба, намира същата за неоснователна, считайки твърденията в исковата молба и за неоснователни и за недоказани.

В Отговора на искова молба се твърди, че на дата 14.07.2023 г. в 15:24 часа в О. В. бил регистриран сигнал, получен от г-жа С., която твърдяла, че е ухапана от две безстопанствени кучета на ул. „****“ ***.

Информацията била видна от приложената отговора на искова молба Справка за обстановката през изтеклото денонощие в О. В. за времето от 08.00 часа на 14.07.2023 г. до 08.00 часа на 15.07.2023 г.

Сигналът бил предаден на Дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при О. В.. Извършена била проверка, а резултатите от същата описани в Констативни протоколи серия ООР №А 008650/03.08.2023 г. и №А 012446/03.08.2023 г. Извършена била проверка на ул. „****“ *** и района на „Врачански лагер“. Кучетата, които се намирали в горепосочения имот били: куче, порода "микс", женско с чип №100237000194622 и куче порода "микс", мъжко с чип №100237000194625. Паспортите и на двете животни били издадени на 15.10.2021 г. от д-р Б. К. и били със собственик г-жа Г. А. К.. През 2021 г. г-н К. /съпруг на г-жа Г. А. К. /прибрал за отглеждане в дома си майката на описаните кучета, тъй като претърпяла злополука с автомобил. От тогава той и други хора от кв. "****" полагали грижи за двете кучета, като им давали храна и вода. По негова инициатива кучетата били кастрирани и им били поставени микрочипове.

През месец декември 2022 г., сочи ответната О. В., че наемателите в имота на г-н К. на ул. „****“ *** прибирали кучетата в имота, за да презимуват до края на месец февруари 2023 г.

От месец март 2023 г. до месец юли 2023 г. животните отново били пуснати на свобода.

Поради появата на Сигнали в социалните мрежи за инциденти в района с безстопанствени кучета, г-н К., твърди О. В. че взел решение кучета да бъдат прибрани за постоянно и да поеме отново изцяло грижите за тях. По негови думи кучетата не били агресивни и сигналите били за други животни - обитаващи района на ул. „****“.

По време на проверката, сочи О. В., че било издадено предписание за несъздаване на неудобство за живущите и съседите както и деклариране на кучетата в районното кметство по местоживее на собственика.

Проверка в базата на О. В., извършена на 21.08.2023 г. сочала, че предписанието било извършено в срок и на 31.07.2023 г. собственика Г. А. К. декларирала в район „****“ при О. В. животните.

Въз основа на изложеното по-горе, О. В. намира, че исковата претенция на ищцата Е.

С. срещу О. В. се явявала недопустима, т.к. собственик на кучетата била Г. А. К. ЕГН ***** с адрес *** .

В подкрепа на изложеното в отговора на искова молба ответната страна е направила доказателствени искания .С оглед гореизложеното О. В. моли съдът да постанови Решение, с което да отхвърли исковата молба подадена от Е. И. С. срещу О. В. като недопустима. О. В. счита, че не е ненадлежен ответник с оглед на това, че кучетата от 2021 г. са собственост на Г. А. К..

В проведеното по делото последно открито съдебно заседание от 08.03.2024 г. ищцата Е. С., представлявана от надлежно упълномощен процесуален представител - адвокат от АК Варна - А. Д. (с представено по делото на л. 9 -ти пълномощно) поддържа предявените искове, придържайки се към изложеното в представената по делото писмена защита, желае цялостно уважаване на исковите ведно с присъждане на сторените по делото съдебно - деловодни разноски.Ищцата чрез процесуалния си представител е заявила и възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение от ответната страна.

В същото съдебно заседание О. В. , представлявана от юрисконсулт С. Н. оспорва исковите като неоснователни и недоказани, желае отхвърляне на исковите и присъждане на съдебно - деловодни разноски в полза на ответника .

СЪДЪТ, след запознаване със становищата на страните, на база събраните по делото доказателства, приложимия закон и нормите на чл.235 и чл.236 ГПК приема за установено от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА по делото следното :

Районен съд Варна е сезиран с искова молба, предявена от ищцата Е. И. С. на 21.07.2023 г. против ответната О. В. с искане за постановяване на съдебно решение, по силата на което ответната О. В. да бъде осъдена да заплати на ищцата обезщетение за причинени на ищцата неимуществени и имуществени вреди в резултат на ухапване от бездомно куче на дата 14.07.2023 г. на територията на гр.Варна .

Съдът, с доклада по делото е приел, че исковата молба е процесуално допустима, отговаряща на изискванията визирани в нормите на чл.127 - 128 ГПК, а с оглед на изложените в сезиращата съда искова молба фактически твърдения и петитум е квалифицирал исковите по чл.49 във връзка с чл.52 и с чл.45 от ЗЗД.

Възраженията на ответника за това, че не притежава пасивна процесуална легитимация, съдът е намерил за възражения по същество на спора.

С оглед дадената от съда квалификация на исковата претенция, с доклада по делото съдът е разпределил тежестта на доказване между страните както следва :

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл.49 от ЗЗД, съдът е обявил на двете страни по спора, че е необходимо наличието на следните предпоставки: правоотношение по възлагане на работа и осъществен фактически състав по чл.45 от ЗЗД от изпълнителя на работата, а именно: деяние (действие или бездействие); вреда; противоправност на деянието; вина и причинната връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди.

Във всички случаи на непозволено увреждане, съдът е указал на страните, че вината се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 от ЗЗД), като в тежест на ответника, в случая О. В. съдът е възложил да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на прекия извършител.

Противоправността изрично е посочил съда с доклада си , че не подлежи на доказване, доколкото изводът за наличието ѝ не е фактически, а представлява правна преценка на деянието, вредата и причинната връзка между тях от гледна точка на действащите разпоредби.

Елементите от фактическия състав на чл.49 ЗЗД /без противоправността/ с доклада по делото съдът е указал на страните, че трябва да се докажат от претендиращия обезщетението, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест.

С оглед принципните положения застъпени и в теорията и практиката по въпроса за ангажиране на отговорността на възложителя по чл.49 ЗЗД, съдът е указал на ищцата , че следва да установи горните елементи от фактическия състав на нормата на която основава претенциите си за обезвреда на неимуществени и имуществени вреди, в частност, че на указаното в исковата молба време и място е била ухапана от бездомно куче, че в резултат точно на това е претърпяла описаните подробно и ясно в уточняващата молба и неимуществени и имуществени вреди, характера и вида на вредите, техния интензитет , пряката връзка между деликта и вредите както и че към датата на деликта - 14.7.2023 г. ответникът е бил длъжен да полага грижи за безстопанствените кучета.

Изрично в доклада по делото съдът е конкретизирал, че в настоящия случай О. В. - ответник по исковете не е оспорила, че е носител на правното задължение да полага грижи и ограничава популацията на безстопанствените кучета, но оспорва кучетата /или кучето/ което ищцата твърди, че я е ухапало на 14 юли 2023 г. да е безстопанствено и агресивно, подчертавайки, че това куче и още едно са собствени на трети на спора лица, които се грижат за тях .

В тежест на ответната страна съдът е възложил да установи възраженията си, че кучето за което се твърди, че е ухапало ищцата има стопанин, респ.отговорността следва да е на стопанина на кучето , а не на ответната страна.

Отделно от горното ответната О. В. е следвало и да докаже че по времето в което ищцата твърди, че е нападната и ухапана от безстопанствено куче ответната страна е изпълнила вменените и редица законови задължения, регламентирани в Глава Пета от Закона за защита на животните (ЗЗЖ) - задължения на общинските органи за овладяване популацията на безстопанствените кучета.

Съдът е квалифицирал по чл. 86, ал.1 ЗЗД акцесорните искания за присъждане на законна лихва, като е указал на страните, че исканията за присъждане на законна лихва са обусловени от изхода по главния иск .По акцесорните искания с пр. осн. чл. 86, ал.1 ЗЗД ищцата е следвало да докаже датата на която е извършен деликта и датата на разходите които е направила за лечение.В тежест на ответната страна съдът е възложил да ангажира

възражения с правопогасяващ и правоизключващ характер , затова, че законна лихва не се дължи.

С окончателния доклад , съдът след изясняване на фактическата страна на спора и запознаване със становищата на страните, възражението на ищцата е отменил на осн. чл.252 , вр. чл. 253 ГПК възложената в тежест на ищцата доказателствена тежест да установи и да докаже, че О. В., съгласно Закона за защита на животните, е била длъжна да следи за популацията на кучетата,като е допълнил окончателния доклад с фактите и обстоятелствата, които в първото открито съдебно заседание страните еднозначно са заявили, че не оспорват.На основание чл. 146, ал. 1, т 5 от ГПК, с окончателния доклад съдът е обявил на страните, че е безспорно, че: О. В., както и всички други общини ex lege са задължени да следят, съгласно Закона за защита на животните, за популацията на безстопанствени кучета и че ищцата е подала сигнал до О. В. за твърдяното от нея ухапване от безстопанствено животно и О. В. е извършила проверка по сигнала.

При така разпредЕ.та тежест на доказване, ангажираните по делото писмени и гласни доказателства, от фактическа страна съдът приема за доказано следното :

От представеното медицинско удостоверение № 824/2023 г. (л.7 и 8) издадено на ищцата Е. С. от доктор Е. Д.- лекар в отделение Съдебна медицина при МБАЛ „*** се установява, че ищцата е съобщила пред посочения лекар , че на 14.07.2023г. към 15:30 ч. в района на ул. „*** „ в кв. „*** „ в гр.Варна , свободно пуснато куче с каишка я ухапало в областта на лявата подбедрица. В медицинското удостоверение лекарят от съдебна медицина е вписал установеното обективно състояние на ищцата при прегледа по следния начин : „по външно - страничната повърхност на лявата подбедрица , в средна трета , се установява синкаво - мораво кръвонасядане с диаметър 6 см , в центъра на което се установяват две издължени червеникави ожулвания, разположени успоредно едно на друго , с размери 3 /0,2 см. и 0,5/0,2 см. Околовръст кожата е умерено оточна .По предната повърхност на лявата подбедрица , в средната трета , се установява синкаво кръвонасядане с диаметър 10 см. , в центъра на което се установяват две окръглени рани с неравни ръбове и диаметър до 0,5 см., като от горната рана продължава дълбоко, червеникаво ожулване с размери 1/0,3 см. Околовръст кожата е умерено оточна. Не се установяват други травматични увреждания. „ .

При така установеното обективно състояние на ищцата, д-р Е.Д. е дала заклучение, че се касае за : разкъсно - контузни рани ,кръвонасядания , ожулвания и травматични отоци в областта на лявата подбедрица.Описаните травматични увреждания са резултат на действието на твърди, тъпи предмети с ограничена повърхност, отговорят добре са получени при ухапване от куче в указаното време. В своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота , ако не настъпят усложнения .

Установено и доказано е по делото твърдението на ищцата, че след дата 14.07.2023 г. е била във временна нетрудоспособност . Видно от приложения на л. 16 - ти в заверено копие Болничен лист № Е 2023 1872101, за периода от 04 до 07.08.2023 г./ за 4 дни / ищцата

е била в болнични, при домашен - стаен режим с диагноза „остър трахеит „ и вписана причина „ общо заболяване „.

Освен цитираните по -горе медицинско удостоверение и болничен лист ищцата е ангажирала и други писмени доказателства във връзка с предписаните ѝ манипулации и възстановяване след инцидента от 14.07.2023 г.

От приложените по делото заверени копия на рецепта от д-р К. Б. /л.4/; фискален бон от 14.07.2023 г./л.5/; фактура № 1000000307/15.07.2023 г. ведно с копие от фискален бон от същата дата / л. 6 / безспорно е установено и доказано , че на дата 14.07.2023 г. д- р К. Б. е предписала на ищцата йодасепт и цикатридина спрей, на 14.07.2023 г. ищцата е закупила предписаните и лекарства и лейкопласт като е платила сума от общо 35.99 лв., а на дата 15.07.2023 г. ищцата е закупила и изброените във фактурата и касовия бон приложени на л. 6 - ти по делото дезинфекциращи и почистващи медикаменти на обща стойност от 42.78 лв.

За цялостното изясняване на фактическата страна по спора само ищцата е поискала събиране на гласни доказателства и по делото са проведени разпити на допуснатите в полза на ищцата двама свидетели при режим на водене.

В проведеното по делото първо открито съдебно заседание е разпитана свидетелката С. Д. - без дела със страните и родствени отношения с ищцата. Пред съда св.Д. е заявила, че се познава с ищцата от над двадесет и години и са близки приятелки.Св.Д. сочи, че познава Е. като много сърдечен и комуникативен човек, емоционална и добър приятел. Същата свидетелка твърди пред съда, че Е. била нападната от куче в средата на юли.Ден , два, след като се случило ищцата и свидетелката се чули по телефона и ищцата разказала на свидетелката за случилото се и после се видели. Свидетелката видяла последствията от нападението на кучето - кракът на ищцата изглеждал доста зле - посинен и си личали дупките от зъбите на кучето. Лично свидетелката, като видяла как изглежда , се почувствала така , че все едно на нея ѝ се случило - ищцата страдала, имала болки и споделила със свидетелката че я боли много, а това продължило доста дълго време . След това на няколко пъти ищцата и св.Д. се виждали , но раните на ищцата не минавали така лесно, минали поне няколко месеца.

Св.Д. сочи пред съда, че ищцата естествено отишла на лекар, доколкото знаела и били изписали нещо , но такива рани нямало как да минат толкова бързо.

Твърди се от същата свидетелката пред съда, че е настъпила промяна в ищцата - станала просто емоционално много нестабилна, лесно се разстройвала, отказвала даже на св.Д. свидетелката като ходи при нея на „***“, да минават по тази улица, където се случило.

Според показанията на св.Д. ищцата живее на „***“, в район който е населен с хора и мисли, че за първи път на ищцата и се е случило подобно нещо . От същите показания става ясно, че свидетелката е видяла последствията от ухапването от кучето, а за това как и къде се е случил инцидента ѝ било разказано от ищцата по телефона. Не било много голямо уличното куче ,което нападнало Е.. Е. казала на свидетелката, че е улично куче, на улицата живеело, в,***“. Също от ищцата свидетелката научила, че ищцата се поинтересувала на

„***“ и други хора споделили, че е имало такива случаи на ухапвания. Е. ,обяснява още свидетелката, че не била провокирала кучето да я ухапе, тя си вървяла спокойно, говорила си по телефона и изведнъж отзад, тя дори не разбрала, че се е спуснало към нея, кучето я нападнало и започнало да я хапе. Това, посочва свидетелката че било лятото, средата на юли .

В момента , твърди ищцата, че Е. имала страх, страдала от безсъние, не можела да спи, а и според свидетелката - не била отшумяла тази травма,нанесена на психическо ниво.Понеже Е. не се чувствала добре, пояснява свидетелката , това почнало да ѝ се отразява и върху концентрацията на работа и тогава ѝ се случили и някои неща, това сякаш повлияло и върху отношенията ѝ с партньора ѝ. Е. споделила, че ходи на психолог, че е тръгнала на психолог.

В края на показанията си св.Д. е заявила , че не може да каже че ходенето на психолог е помогнало на ищцата напълно, след като явно останал страха ѝ - страх я било от кучета, които примерно обикалят, уличните , страхувала се от това , че дори и да се насочат добронамерено към нея , тя изпитвала страх и я заливали студени вълни. Тоест на ищцата ѝ се възвръщал страха и спомена, твърди свидетелката, когато ищцата споделяла цялата сцена, на която била подложена.

В проведеното по делото открито съдебно заседание от 15.12.2023 г. е разпитан в качество на свидетел П. М. П. , воден от ищцата .

Свидетелят П.П. също не се намира в роднински отношения с ищцата, няма и съдебни дела със страните по спора, съсед е на ищцата и пряк очевидец на инцидента.

От хронологично изложените показания на свидетеля П.П. се установява, че на 14-ти юли 2023 г.,в квартал „*** „, на около 50 -ет метра от къщата на свидетеля ищцата е била нападната от куче . В него момент свидетелят излизал за нещо , по някакъв повод да слиза към града и отивайки към колата си чул писък, обърнал се и видял кучетата като бягат обратно , а негов комшия който живеел до свидетеля бил по- близо до Е. и отишъл първи до ищцата. До този момент свидетелят не знаел , че е Е., качил се на колата и след като видял че е Е., спрял и разбрал какво станало - че въпросните кучета я нахапали. Левият крак на ищцата бил целият в кръв - някъде под коляното, някъде между коляното и кокалчето , там била нахапана. За случилото се подали сигнал на 112 и първо пристигнала линейката, а после и полицейски екип. Доктора от линейката, който според свидетеля не бил българин , малко почистил нараняванията по ищцата и тогава свидетелят видял че си личало къде са били забити зъбите - имало останали дупки . Пристигналия на място лекар посъветвал ищцата са се ваксинира против бяс и по този повод свидетелят завел ищцата от „*** „ до кв. „***“ в *** , но било следобед ,след 14 ч. ,т. к. докторката вече си била тръгнала, имало дежурен кабинет и свидетелят оставил Е. там да бъде ваксинирана, след което се прибрал.

Същият свидетел твърди пред съда , че познава въпросните две кучета, знае им и имената - Б. и Н. , като обяснява че животните са на вече на около три - четири години, не много дребни, на средна височина , черни с тук - таме беличко.Същите кучета живеели в „*** „ извън,, Врачанския лагер „, след което едно момче от квартала се погрижило

животните да бъдат кастрирани при ветеринарния лекар Бисер , в зооклиниката „ Зоо Вет „ . Ветеринарният лекар кастрирал въпросните кучета и след това вече ги върнали където си живеели извън „Врачанския лагер „.Имало едно изградено пространство, обяснява свидетеля, където кучетата си живеели отвън , и понеже в близост до тях имало куче , което се гледа, но навън и не напада и никога не нападало , когато останела от неговата храна , двете кучета ходели там и се хранили . А имало, сочи още свидетеля , и хора от „ Четири лапи „ , които носели и давали на някого храна да ѝм дава на кучетата . След като кучетата били кастрирани, твърди св. П., същите почнали да стават злобни. Св.П. също имал куче ,което било голямо.Когато св.П. си разхождал собственото куче, кучетата Б. и Н. се спускали и на свидетеля , но той не се страхувал , не му се вдигал адреналина и не го нападали . Тези две кучета , твърди свидетелят, че нападали винаги в tandem - двете заедно , промъквали се тихомълком , обикновено нападали отзад. Свидетелят имал разпавии с тях, но е категоричен , че никой не можел да разбере кога го нападат .

За същите кучета свидетелят е заявил пред съда, че са нападнали преди това и едно дете което било със скейтборд, настигнали го и го нахапали - детето било вече трети четвърти клас. И именно поради злобата на кучетата дори и пощенските служители не искали да ходят в района да разнасят писма или поща, страхували се и обикновено пощальоните като видели свидетеля го викали защото знаели, че той се справя със злобата на тези две животни.

Отделно от изложеното по-горе св.П., пред съда свидетелят е определил ищцата като много добър комшия и е конкретизирал, че като я видял в първия момент след ухапването даже слязъл от колата и не могъл да я познае - цялата била пребеляла.

Сега , твърди св.П.П., че Е. е „ на оправия „, но тези кучета Б. и Н. продължават да ги пускат. След този случай понеже се вдигнало голяма гюрултия, живущите в квартала казали, че тези кучета трябва да се махнат . Имало в съседство до ищеца и свидетелката под наем рускини или украинки , едно от двете , които отначало водели навсякъде с тях кучетата и тогава кучетата не нападали . Въпросните наемателки били предупредени от съквалталците си , че трябва да приберат кучетата , но руските или украинките просто хранили кучетата, даже в момента ги затваряли при тях , но от време на време свидетелят усещал , че кучетата са навънка , защото жестоко лаели и от целия квартал само наемателките хранили тези две кучета , а приют за кучета в „****“ свидетелят не знае дали има.

Освен цитираните по -горе доказателства, за опровергаване и на основанието на иска и в подкрепа на възражението си , че О. В. не носи отговорност за вредите причинени на ищцата, още с отговора на искова молба ответната страна е представила писмени доказателства . Приобщени по делото на л. от 24 до 41 - ви са : справка за обстановката през изтеклото денонощие в О. В. за времето от 08.00 ч. на 2023-07-14 г. до 08.00 ч. на 2023-07-15 г., обработени от М. Д., П. А.; резултати от търсене в база; Констативен протокол серия ООР № А008650/03.08.2023 г.; Констативен протокол серия ООР № А012446/03.08.2023 г.; паспорт на куче Б., издаден на 15.10.2021 г.; паспорт на куче Н., издаден на 15.10.2021 г.

Напълно относими към спора са и представите от ищцата заверени копия на : писмо

от Дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при О. В. рег.№ СИГ23003963АС 003ВН/25.08.2023 г.; писмо от Район „****“ при О. В. рег.№ СИГ23003963АС_001АС/24.07.2023 г.; писмо от електронна поща от 14.07.2023 г. с рег.№ СИГ23003963АС/17.07.2023 г.

Съвкупния и поотделен анализ на цитираните писма и КП , справки налага еднозначния извод, че за индидента ищцата е уведомила и О. В. , които са извършили проверка по случая - факти по делото за които не се и спори.

Спорно по делото е дали кучетата Б. и Н., за които О. В. представя паспорти са собственост на трети лица и следва ли ответната О. В. да носи отговорност за увреждането на ищцата.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Искът на Е. И. С. е предявен против О. В., като ищцата търси реализирането на гаранционно - обезпечителната отговорност на ответната страна на основание чл. 49 ЗЗД. Причинителят на вредата в хипотезата на чл. 49 ЗЗД отговаря по основания състав на чл. 45 от ЗЗД, поради което и за да бъде уважен искът по чл. 49 във. вр. с чл. 45 от ЗЗД е необходимо да бъдат доказани всички предпоставки за възникване на деликтната отговорност, а именно: противоправно поведение, вреди, причинна връзка между вредите и противоправното поведение и вина. Вината, съгласно нормата на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, се предполага до доказване на противното. Въведената оборима презумпция по чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, подлежи на оборване от ответника.

По делото безспорно установено и доказано ,на база и писмени и гласни доказателства, че на 14.07.2023 г. около 15:30 часа в гр.Варна , в квартал „****“, ищцата е била ухапана от черно, непородисто куче. Този извод съда прави на база анализа на гласните доказателства , в частност кредитираните напълно като преки показания на свидетеля П. - очевидец на случая. Именно св.П. е обяснил пред съда как, къде и кога ищцата е нахапана от едно от двете бездомни кучета, живущи в квартал *** , наричани Б. и Н..

Нещо повече : в уведомителното писмо , изготвено на 25.08.2023 . от Директор Дирекция УСКОР при О. В., адресирано до ищцата / л.53 / се изяснява че във връзка със сигнала подаден от ищцата , препратен от Р-н *** , ищцата е била уведомена по ел.път , че О. В. са извършили проверка на ул.“ *** „*** и района на „Врачански лагер“. На горепосочения имот били открити две кучета :куче порода „ микс „ женско и куче порода „ микс „мъжко . И двете животни били с отразен собственик по документи , представени на О. В. от 2021 г. От 2021 г. собственикът на имот на ул.“**** „ *** и други хора от кв.“****“ полагали грижи за двете кучета ,като им давали храна и вода . По негова инициатива кучетата били кастрирани и им били поставени микрочипове. През м. 12.2022 г. животните били прибрани в имота за да презимуват до края на м. 02.2023 г. От м. март 2023 г. до 20 юли 2023 г. животните отново били пуснати на свобода . След тази дата, сочат от О. В. поради появата на сигнали в социалните мрежи за инциденти в района с безстопанствени

кучета, собственикът взел решение кучетата да бъдат прибрани за постоянно и да поеме изцяло грижите за тях .Собственикът твърдял, че кучетата не са агресивни . В резултат на проверката било издадено предписание за не създаване на неудобство за живущите и съседите , както и деклариране на кучетата н районното кметство по местоживееене на собственика, което било извършено в срок - сочат от О. В. .

По делото обективно липсват ангажирани годни доказателства от ответната страна обуславящи извод различен, че към 14.07.2023 г. двете кучета са имали стопанин, че са били осиновени или отглеждани в приют. Данните вписани в паспортите на кучетата действително съдържат информация, че лицето Г. А. живуща на ул.*** се грижи за кучета Н. и Б. - женско и мъжко, черни , порода „микс“ и че животните са кастрирани от ветеринарен лекар д- р Б. К. на 9.02.2022г. и 28.02.2022 г., чипирани на 31.07.2023 г. Тези писмени доказателства обаче не променят извода на първоинстанционния съд , че към 14.07.2023 г. отговорността на О. В. за ухапването на ищцата от куче следва да бъде реализирана .

По същество съдът приема, че искът с който е сезиран е не само допустим , но и доказан по основание .

На първо място, предвид релевираното в срока по чл.131 ГПК възражение от О. В. , че не е надлежен ответник , е изцяло неоснователно.Трайната съдебна практика на ВКС , обективизирана в редица актове, определя в случая именно О. В. като надлежен ответник при ухапване от бездомно /улично/ куче, на основание чл. 49 вр. с чл. 45 от ЗЗД (така :Определение № 453/12.04.2013 г. по гр.д.№ 1240/2013 г. на ВКС, Определение № 468/15.04.2013 г. по гр.д.№ 1151/2013 г. на ВКС, Определение № 804/20.06.2013 г. по гр.д.***748/2013 г. на ВКС, Определение № 763/12.06.2015 г. по гр.д.№ 3039/2015 г. на ВКС и Определение № 1361/27.12.12 г. по гр.д.№ 713/2012 г. на ВКС, Решение № 639/02.07.2009 г. по гр. дело ***398/2008 г. на I-во гр. отд. на ВКС, Решение № 973/23.02.2010 г. по гр. дело № 4462/2008 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, Решение ***62/11.05.2010 г. по гр. дело № 1155/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, Решение № 383/27.07.2010 г. по гр. дело № 424/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, Решение № 324/28.07.2011 г. по гр. дело № 924/2010 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, Решение ***79/28.09.2011 г. по гр. дело № 1533/2010 г. на III-то гр. отд. на ВКС, Решение № 488/07.08.2012 г. по гр. дело № 899/2010 г. на IV-то гр. отд. на ВКС.).

Сред основните нормативни актове , относими към спора, е Закона за защита на животните, обн. в ДВ, бр.13 от 08.02.2008 г., в сила от 31.1.2008 г., с последни изм. обн. в ДВ,. бр. 102 от 23.12.2022 г., в сила от 1.01.2023 г., бр. 102 от 8.12.2023 г.Именно в ЗЗЖ е разписано, че отговорността за овладяване на популацията на безстопанствените кучета е на органите на местната власт, съгласно разпоредбите на чл. 40, ал. 3 и 4, чл. 41, ал. 2-3, чл. 47, ал. 3 и чл. 50, ал. 1, т. 2 от ЗЗЖ.

Съгласно чл. 47, ал. 3 изр. 2 от ЗЗЖ : Кучетата, за които не се явят лица по ал. 2, се маркират и се настаняват във временни приюти, определени от съответния общински съвет, или се връщат по местата, от които са взети. Кучетата са под надзора и грижите на общините, организациите за защита на животните или други лица, които са подписали

декларация за спазване изискванията на чл. 49 и 50.

Съгласно чл. 50 ЗЗЖ: Организациите и лицата по чл. 49 са длъжни да: 1. заверяват ежегодно паспорта на кучето в съответната общинска администрация за извършените обезпаразитявания и ваксинации; 2. вземат мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни.

Основна обща компетентност по надзора над животните и в частност безстопанствените кучета носи Общината, съгласно чл. 47, ал. 3 изр. 2 от ЗЗЖ. В тази връзка нейна е и отговорността по чл. 50, ал. 1, т. 2 от ЗЗЖ за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хората. Общината се явява в качеството ѝ на възложител на работата на останалите организации и лица, които носят отговорност по този закон. Поради това именно тя дължи заплащане на обезщетение за неимуществените а имуществени вреди, причинени на ищцата от ухапването от куче, на основание чл. 49 от ЗЗД. Отговорността на общината по чл. 49 от ЗЗД е гаранционна - за чуждо неправомерно поведение и общината отговаря за причинените вреди.

След като безстопанствено куче е проявило непредизвикана агресия и е наранило ищцата, то тогава Общината отговаря поради това, че не е изпълнила надлежно законовите си задължения по надзор, въведени в ЗЗЖ.

В хода на съдебното дирене пред настоящата инстанция не се събрани доказателства за взети (адекватни) мерки за предотвратяване на агресията на безпризорното куче (кучетата) спрямо ищцата – нито такива, взети от общината, нито такива, взети от лицата, които имат преки правомощия във връзка с мерките и за които общината отговаря и оказва контрол. Поради това тези лица отговарят за своето неправомерно бездействие по реда на чл. 45 от ЗЗД, а О. В., на основание чл. 49 от ЗЗД, като възложител на дейностите по ЗЗЖ.

Съдът намира за необходимо да отчете още, че ако към датата на инцидента О. В. е изпълнявала законовите изисквания за справяне с проблема с безстопанствените кучета, то не би се стигнало и до допускане и настъпване на вредоносния резултат за ищцата.

Видно е още от интернет сайта на О. В., че с Решение № 1166 - 9 на ОбС Варна по Протокол № 31 от 21.12.2022 г. е приета ПРОГРАМА за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на О. В. за периода 2023 – 2027 г. Доказателства въобще за изпълнение на тази програма към 14.07.2023 г. по делото О. В. не е ангажирала.

На следващо място : твърденията на О. В., че трети на спора лица следва да носят отговорност за ухапването от куче, са опровергани от приобщения на лист 53 - ти в заверено за вярност с оригинала копие на документ, съставен от ответната страна и данните в него, че кучетата от март до юли 2023 г. са били на свобода. Тези обективни данни по делото, гласните доказателства, писмените доказателства представени от ищцата, мотивират съда да приеме, че съгласно нормата на чл.49 ЗЗД О. В. отговаря пред ищцата за всички причинени ѝ от инцидента от 14.07.2023 г. преки и доказани неимуществени и имуществени вреди.

На следващо място : извода за доказаност на основанието на иска, съдът прави като

съобразява и относимата към спора практика на ВКС и СЕС .

Относито към спора съдът намира РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав) от 14 април 2011 година, постановено по съединени дела С 42/10, С 45/10 и С 57/10 с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Raad van State (Белгия), в което се съдържат подборни разяснения свързани с „Ветеринарен и зоотехнически сектор — Регламент (ЕО) № 998/2003 — Ветеринарно-санитарни изисквания, приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци — Решение 2003/803/ЕО — Образец на паспорт за движение в Общността на кучета, котки и порове“. От мотивите на посочения акт на СЕС , може да бъде прочетено, че : „паспортът за домашни любимци се използва не само като документ за пътуване на основание на правната уредба на Съюза, а и като доказателство на национално равнище за идентификацията и регистрацията на кучетата..“.Т.е. по правната си същност представените по делото паспорти на двете кучета (Б. и Н.) служат за идентифициране на кучетата и отразяват факта, че и двете кучета са били чипирани едва на 31.07.2023 г., т.е. след 14.07.2023 г.

Относити към спора са и мотивите изложени от ВКС в Решение ***49/24.09.2012г. на ВКС, Трето гражданско отделение, по гр.д.№ 1450 по описа за 2011г. постановено по реда на чл.290 ГПК и Решение № № 851 от 29.12.2010г. на ВКС, Четвърто гражданско отделение постановено по чл.290 ГПК по гр.д.№ 502/10г. Ясно и точно съставите на ВКС в цитираните два акта застъпват становището, че : „ под надзор се има пред вид наблюдение, грижа, отговорност, посочвайки отново че, отговорността за вреди от животни по чл.50 от ЗЗД е безвиновна и че тя не изисква животното да е носител на някакви особени качества, нито да е източник на повишена опасност/отговорност се носи и когато то не е. „

С оглед изложеното по-горе, първоинстанционният съд приема ,че ищцата е провела пълно и главно доказване на исквете си с правно основание чл. 49 , вр. чл. 52, чл. 45 ЗЗД - доказана е датата на ухапване от безстопанствено куче, доказано е травматичното увреждане - разкъсно- контузни рани, квъвонасядания, ожулвания и травматични отоци по лявата подборница на ищцата и пряката причинно - следствената връзка между ухапването и болките и страданията причинени на ищцата .

При така изложеното, съдът следва да даде обоснован и мотивиран отговор по въпроса доказан ли е размера на претендираните от ищцата вреди .

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, след съобразяване на обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди, при отчитане на факта, че болките и страданията обикновено не се ограничават само до изживените в момента на инцидента такива, а продължават и след това.

За размера на обезщетението за неимуществени вреди още със ПП ВС № 4/23.12.1968 г. е дадено указание до съдилищата в страната, че справедливостта по см. на чл.52 ЗЗД не е абстрактно понятие .

В конкретното производство, за да определи размера на дължимото обезщетение за

неимуществени вреди, настоящият съдебен състав съобразява, че на ищцата са причинени разкъсно-контузни рани, както и съпътстващи обичайни при ухапване от куче увреждания – кръвонасядания, които в съвкупност обуславят временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Този тип телесно увреждане покрива характеристиките на лека телесна повреда.

По делото не са използвани специални знания от областта на съдебната медицина и психиатрия, поради което и съдът на база писмените и гласни доказателства, прави преценката на интензитета на уврежданията, продължителността на оздравителния процес и последиците за ищцата .

Доказано е, че инцидента е настъпил на 14.07.2023 г., а в периода 04.08.2023 - 07.08.2023 г. ищцата е била в болничен с диагноза „остър трахеит“ . Съдът не коментира връзката между ухапването от куче и диагнозата трахеит, т.к. не разполага със специални знания, но намира , че за доказано , че около 2 седмици след ухапването, ищцата действително е била неработоспособна , което е доказано с болничния лист.

Други писмени и или гласни доказателства, които да сочат на извод, че болките от ухапването и следите от зъби на кучето са останали - по делото няма ангажирани.

Допуснатите в полза на ищцата свидетели не дават показания от които съдът да изведе извод, че оздравителния процес е преминал през нетипичен етап, че са налице усложнения в лечението на ищцата или че и до момента ищцата търпи физическа болка и дискомфорт от раните от ухапването. Ето защо и съдът приема, че към момента , осем месеца след ухапването, ищцата не се налага да търси медицинска помощ за лечение на травмата на левия ѝ долен крайник . Не така стои обаче въпроса с последиците от ухапването в аспекта на болката , към момента на инцидента. Съгласно показанията на прекия свидетел очевидец - ищцата е била нападната изведнъж и болката е била толкова силна, че ищцата е пребледняла. Тази интензивност на физическото страдание следва да бъде отчетена от съда при определяне на справедливия размер на обезщетение в частта относно неимуществените вреди . Съдът отчита и изложеното от свидетелите затова, че ищцата е претърпяла не само болка от самото ухапване, но и е променила начина си на живот и отношение към околния свят. Независимо че свидетелката водена от ищцата е преразказала пред съда споделеното от ищцата относно самия инцидент, св.С. Д. описва промяната в ищцата, провокирана не от други фактори, а от процесното ухапване - ищцата е започнала да изпитва толкова силен страх от нападение от куче, че отказвала да се разхожда в квартала в който живее , разстройвала се бързо , не можела да спи , почнало да се отразява на концентрацията на работата ѝ, тръгнала на психолог, а при вида на улични кучета я обливали студени вълни. Св.Д. е изразила пред съда личното си мнение,че тази травма на психическо ниво не е отшумяла при ищцата, но според втория свидетел - св.П. ищцата :,, сега е на оправия,, .

Съвкупния и поотделен анализ на писмените доказателства по делото и гласните мотивира съда да приеме, че в резултат на ухапването от куче от 14.07.2023 г. ищцата е изпаднала в силен емоционален и психологически стрес, който очевидно и е рефлектирал

върху възможността да води начин на живот, какъвто е имала до случилото се . Развил се е у ищцата страх от кучета, доказан на база гласните доказателства. За това дали към момента съществува този страх у ищцата и доколко той пречи на ищцата да се движи свободно и спокойно , особено в района в който е била нападната от кучето , съдът извежда изводи само на база свидетелските показания, като приема, че страхът от ухапване или нападение не е преодолян напълно , но е с по-нисък интензитет .

По същество от свидетелските показания се доказват крайно негативните за ищцата и силни към 14.07.2023 г. болки и страдания , продължили очевидно в първите дни с почти същия болков синдром , но те към момента са отшумели. По делото не се твърди ищцата да е нетрудоспособна , да е получила такова разстройство на здравето, което да налага търсене на специализирана медицинска помощ, а са представени доказателства за посещение на психолог .

В обобщение, при отчитане на вида и характера на настъпилите вреди, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност , възрастта на пострадалата , съдът намира, че адекватен и справедлив размер на обезщетението за всички неимуществени вреди е общо 2500 лв. С оглед на горепосоченото съдът приема, че искът за неимуществени вреди е основателен до посочената стойност на вредите и неоснователен за разликата до пълния размер от 5000 лв.

При определяне на справедливия размер на обезщетение за всички неимуществени вреди, съдът счита, че дължи произнасяне и по изложеното в писмената защита от адв. А.Д.. В писмената си защита процесуалният представител на ищцата - адв.Д. сочи , че претендирания размер от 5000 лв. обезщетение за неимуществени вреди е справедлив, като се позовава на практиката на РС Варна - Решение № 3796/4.12.2022 г. по гр.д.№ 7622/2022 г. на РС Варна, XXX - ти състав .

Съдът, след запознаване с цитираното Решение и въззивния акт на ОС Варна, отчита факта, че определеното по цитираното дело обезщетение от 5000 лв. за неимуществени вреди от ухапване на куче , само потвърждава извода , че претенцията на ищцата е завишена по размер. Посоченото обезщетение е било присъдено по гр.д.№ 7622/2022г. на РС Варна за нанесени на малко, шестгодишно дете, вреди от трикратно ухапване от куче в „***“ в гр.Варна . Т.е. присъденото по гр.д. №7622/2022 г. по описа на РС Варна обезщетение е несъизмеримо с вредите претърпени от ищцата по настоящото дело. Ищцата по настоящото дело , за разлика от едно малолетно дете , далеч по -лесно би се справила с каквато и да е травма и поради това не следва да се поставя знак за равенство между настоящия казус и цитирания в писмената защита от адв. Д. . Именно интензивността и характера на всички физически увреди , болки и негативни изживявания , съдът взема предвид за да изведе извод, че претенцията е доказана до размер от 2500 лв., но не и в пълния заявен от 5000 лв. Липсват доказателства, че стресът и страхът от ухапване у ищцата са със същата интензивност като при самия инцидент, а и както бе посочено и двамата свидетели водени от ищцата не дават сведения затова оздравителния процес да протекъл необичайно дълго или с усложнения или в момента ищцата да има здравословни проблеми провокирани от

инцидента , обуславящи по - високо от обичайното присъжданото обезщетение . Ето защо и съдът уважава искането на ищцата за репарирание на неимуществените вреди до размер от 2500 лв. и отхвърля иска за разликата до пълния размер от 5000 лв.

На второ място: по претенцията за имуществени вреди съдът намира, че на база цитираните по -горе писмени доказателства същата е доказана и по основание и размер и следва да бъде уважена изцяло. Представените от ищцата рецепта и касови бонове доказват всички разходи сторени от ищцата за лечението на раните от ухапване и кореспондират напълно с останалите доказателства, поради което и съдът извежда извода, че разходите за медикаменти и превързочни материали са в пряка причинно - следствена връзка с ухапването от куче и следва да бъдат възстановени в пълен размер , така както са и описани и в сочените размери.

На последно място, по акцесорното искане на ищцата за присъждане на законна лихва , съдът намира че основателността на главния иск обуславя и основателност на акцесорното искане. Вземането от непозволено увреждане е изискуемо от деня на деликта и без покана . Ето защо и съдът присъжда законна лихва, така както е поискано от ищцата в прецизирания петитум и съгласно нормата на чл. 86, ал.1 ЗЗД.

При този изход на спора, съдът дължи произнасяне по въпроса за отговорността за разноси съгл. чл. 81 ГПК.

Видно от вписаното в протокола от последното открито съдебно заседание, двете страни са претендирали разноси, като процесуалният представител на ищеца адв.Д. е направила възражение за прекомерност на претендираните от О. В. разноси .

Изохода на спора обуславя извод, че разноси се дължат в полза на ищцата върху уважената част на иска, както и на ответната страна, съразмерно на отхвърлената част на иска .

Съразмерно на уважената част на иска на ищцата се дължат разноси от 0,51 процента от реално сторените , а на ответната О. В. 0,49 процента.

Видно от списъка по чл. 80 ГПК представен от ищцата и приложен на л. 79 - ти по делото, ищцата претендира възстановяване на два разхода : 720.00 лева с ДДС адвокатско възнаграждение заплатено съгласно фактура ***661 /21.07.2023 г. и 203.15 лв. - заплатена държавна такса . Приложените на л.15 и 80 платежни документи доказват реалното извършване на двата разхода, основанията и размерите ѝм . Ето защо от общия размер на разноси от 923.15 лв. , съразмерно на уважената част на иска съдът на осн. чл. 78, ал.1 ГПК присъжда в полза на ищцата съдебно - деловодни разноси от 470.81 лв.

За да определи размера на разноските, които се следват в полза на О. В., независимо и от възражението на адв.Д. , съдът констатира че в списъка приложен на л. 84-ти по делото процесуалният представител на О. В. юрисконсулт Ненчев желае присъждане на разноси от 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно нормите на чл. 78, ал.3 и ал. 8 ГПК съдът , а не страната представлявана от юрисконсулт , следва да определи размера на юрисконсултското възнаграждение като се

ръководи от нормите на Наредбата за заплащане на правната помощ, характера и вида на производството по делото, фактическата и правна сложност на казуса . В настоящото производство при спазване на нормите на чл.25 от НЗПП , съдът определя в полза на О. В. юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция в размер от общо 150 лв. Съразмерно на отхвърлената част на иска на О. В. се дължат разноски от общо 73.50 лв. на осн. чл. 78, ал.3 , ал. 8 ГПК, които съдът присъжда в полза на ответната страна .

По делото страните не са отправили искане за извършване на съдебна компенсация на разноски, поради което и съдът присъжда разноски в полза на ищцата и в полза на ответника .

Воден от гореизложеното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответната **О. В., БУЛСТАТ *****, с адрес: *** представлявана от Кмета, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата **Е. И. С., ЕГН *******, с постоянен адрес: *******, **СУМАТА** от **2 500.00 лв.** (две хиляди и петстотин лева), представляваща **обезщетение** за причинени **неимуществени вреди** в резултат от претърпени увреждания в следствие на нападение и **ухапвания от безстопанствено куче на 14.07.2023г.**, в гр. Варна, кв.“ *** „, ул. „***“, около 15:30 часа, изразяващи се в болки и страдания от причинените в резултат на ухапванията травматични увреждания, продължителни болки и страдания, свързани с последвали медицински интервенции лечение и заздравяване на раните, както и болки и страдания, изразяващи се в негативни емоционални изживявания, посттравматичен стрес, уплаха и постоянен страх, паника, безсъние, емоционална лабилност, чувства на напрегнатост и тревожност, които продължават и към настоящия момент, ведно със **законната лихва** върху сумата **2 500.00 лв.** от датата на извършване на деликта - **14.07.2023г.** до окончателното й изплащане, **както и причинени имуществени вреди**, а именно: **СУМА** в размер на **35.99 лв.** (тридесет и пет лева и деветдесет и девет стотинки) заплатена на 14.07.2023г. за медикаменти за третиране на раните, ведно със **законната лихва**, считано от датата на извършване на разходите - **14.07.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, както и **СУМАТА** от **42.70 лв.** (четиридесет и два лева и седемдесет стотинки), заплатена на 15.07.2023г. за медикаменти за безпокойство и тревожност и консумативи за третиране на раните, ведно със **законната лихва**, считано от датата на извършване на разходите - **15.07.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, **на основание чл.49 във връзка с чл.52 и с чл.45 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД .**

ОТХВЪРЛЯ частично предявения от ищцата **Е. И. С., ЕГН *******, с постоянен адрес: *** против ответната **О. В. БУЛСТАТ ***** **осъдителен иск в частта за неимуществени вреди, за разликата от присъдения размер от 2500.00 лв.** (две хиляди и петстотин лева) **до претендирания от 5 000.00 лв.** (пет хиляди лева), представляваща

обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат от претърпiani увреждания в следствие на нападение и ухапвания от безстопанствено куче на 14.07.2023г., в гр. Варна, кв. " *** „, ул. „***“, около 15:30 часа, изразяващи се в болки и страдания от причинените в резултат на ухапванията травматични увреждания, продължителни болки и страдания, свързани с последвали медицински интервенции лечение и заздравяване на раните, както и болки и страдания, изразяващи се в негативни емоционални изживявания, посттравматичен стрес, уплаха и постоянен страх, паника, безсъние, емоционална лабилност, чувства на напрегнатост и тревожност, които продължават и към настоящия момент, ведно със законната лихва върху сумата (разликата от присъдения размер на главница от 2500 лв. до претендирания от 5000 лв.) от датата на извършване на деликта **-14.07.2023г.** до окончателното ѝ изплащане, **като частично недоказан по размер, на основание чл.49 във връзка с чл.52 и с чл.45 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД .**

ОСЪЖДА ответната **О. В.**, БУЛСТАТ *******, с адрес: ******* представлявана от Кмета, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата **Е. И. С.**, ЕГН *********, с постоянен адрес: *******, **СУМАТА** от **470.81 лв.** (четиристотин и седемдесет лева и осемдесет и една стотинки) - сторените от ищцата пред настоящата инстанция **съдебно - деловодни разноски** съразмерно на уважената част на иска, на основание **чл. 78, ал.1 ГПК .**

ОСЪЖДА ищцата **Е. И. С.**, ЕГН *********, с постоянен адрес: ******* **ДА ЗАПЛАТИ** на ответната **О. В.**, БУЛСТАТ *******, с адрес: ******* представлявана от Кмета **СУМАТА** от общо **73.50 лв.** (седемдесет и три лева и петдесет стотинки) - представляваща сторените от ответната страна **съдебно -деловодни разноски** за юрисконсултско възнаграждение, пред настоящата инстанция, съразмерно на отхвърлената част на иска и на основание **чл. 78, ал.3 , ал. 8 ГПК.**

Присъдените в полза на ищцата парични вземания съгласно нормата на чл.127, ал.4 ГПК могат да бъдат изпратени от **О. В.** в полза на ищцата по посочения от ищцата начин - по банков път, по банкова сметка с титуляр ищцата, водена в Банка „***“ ЕАД със следните реквизити **IBAN *** , BIC *** .**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с Въззивна жалба пред Окръжен съд Варна в двуседмичен срок, считано от получаване на преписа.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните чрез процесуалните ѝм представители.

Съдия при Районен съд – Варна: _____